

NACECHOWANIE (4) *sb n*

Oba a oraz o i pierwsze e jasne; końcowe e z tekstu nie oznaczającego é.

sg N nacechowani(e) (3). ◇ G nacechowania (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (jeden z niżej podanych przykładów) s.v. nacechować.

1. Poranienie, uszkodzenie ciała (2) : Vestigia corporis, Nácechowánie/ piątno/ znak na cíele. *Mqcz* 490a.

Przen [czego] (1) : Pugillaris, Woskowe álbo kámienne xiązki które dla nácechowánia pámięci nošimy. *Mqcz* 330a.

2. Szkic, skrót, pierwsza redakcja; prima concinnatio *Mqcz* [w tym: czego (1)] (2) : Protocollum, quasi prima concinnatio et raptim confecta scriptura, qnae meliorem compositionem desiderat, Krótkie naznáczenie nácechowanie pišárkie/ pišánia álbo špráwy nieyákicy/ z której potim šzerzey w xięgi pišzą. *Mqcz* 327d; Adumbratio, Nácechowánie pierwšze nákrifzenie náznáczenie. *Mqcz* 502a.

Synonimy: 1. piątno, znak; 2. naznáczenie.

Cf NACECHOWAĆ